

[Socialministeren]

Forslag til lov om ændring i lov om invalidforsørgelse. (Om opregulering af forsørgelser).

(Lovforslag nr. L 49).

Forslag til lov om arbejdsskadeforsikring er udarbejdet på grundlag af betænkning nr. 792-77, som et enigt udvalg med repræsentation fra bl. a. arbejdsmarkedets parter afgav i december 1976. Forslaget skal afløse ulykkesforsikringsloven.

Forslaget medfører ikke nævneværdige ændringer i kredsen af sikrede eller i selve forsikringens opbygning gennem arbejdsgiveres tegning af forsikringer i godkendte forsikringselskaber.

Efter forslaget sker der derimod væsentlige ændringer i de ydelser, der udbetales til de erstatningsberettigede. Der foreslås bl. a. en omlægning af erstatningsydelse, således at de hårdest ramte får større erstatninger, medens til gengæld de kun let ramte vil få lidt mindre erstatninger, end det er tilfældet efter den gældende ulykkesforsikringslov.

En af de væsentligste ændringer ved forslaget for så vidt angår erstatningsydelse er, at den hidtidige invaliditetserstatning opdeles i en ménerstatning og erstatning for tab af erhvervsevne.

Ménerstatningen skal ydes som erstatning for de daglige ulemper, som skaden har medført. Denne erstatning ydes ud fra rent lægelige kriterier, det vil sige samme erstatning for samme skade uden hensyn til erhverv eller indtægt. Erstatningen kan normalt højst udgøre 13.000 kr. årligt ved 100 pct. invaliditet. Ved særlig alvorlige skader kan der ydes et tillæg på 20 pct.

Erstatningen foreslås ydet for méngrader på 5 pct. eller derover. Den nedre grænse svarer til den nugældende grænse for ydelse af invaliditetserstatning.

Erstatning for tab af erhvervsevne skal ydes efter et skøn over skadens betydning i det enkelte tilfælde. Der skal herved lægges vægt på den faktiske betydning, skaden har haft for skadelidtes indtjeningssevne eller erhvervs muligheder. Denne erstatning foreslås ydet for erhvervsevnetab på 15 pct. og derover. En arbejdsskade, som har medført et erhvervsevnetab på under 15 pct., vil typisk medføre enten slet ingen – eller i hvert fald kun en uvæsentlig – indtægtsnedgang for skadelidte.

Den hidtidige erstatning til en efterladt ægtefælle foreslås også opdelt i 2 erstatningsformer:

En egentlig erstatning, afhængig af det påviste økonomiske tab, og en overgangshjælp, der ydes for de udokumenterbare udgifter i forbindelse med en ægtefælles død. Den egentlige efterladteerstatning foreslås tilkendt for en bestemt periode. Længste periode er 10 år. Der skal dog kunne tilkendes yderligere perioder, såfremt der er behov herfor.

I forslaget er der stillet forslag om ligestilling af efterladt enke og enkemand, og i relation til efterladteerstatningen sidestilles ægteskabet og et ægteskabslignende forhold af en vis varighed.

Som en nyordning foreslås det, at løbende ydelser for tab af erhvervsevne og forsørger- tabserstatning ophører ved ydelsesmodtagere-ns 67. år mod udbetaling af et engangsbe- løb på 2 års ydelse. Begrundelsen herfor er, at erstatningerne kun skal dække den erstatningsberettigedes mindreindtægt i den erhvervsaktive alder.

Der er ikke ved lovforslaget gjort op med, hvorledes de særlige regler for krigsulykkesforsikring for søfarende skal udformes. Handelsministeriet forhandler for tiden med søfartsorganisationerne om, hvorledes sømænd, der kommer til skade under en krig, som Danmark deltager i, skal stilles i ulykkesforsikringsmæssig henseende. Der vil eventuelt under folketingsbehandlingen blive fremsat ændringsforslag herom.

Forslaget vil kun medføre en mindre udgiftsstigning på 4,4 mill. kr. årligt for forsikringselskaberne. For staten som selvforsikrer vil merudgifterne udgøre ca. 400.000 kr. årligt.

Endvidere vil der blive tale om en statsudgift fordelt over en 3-årig periode på ca. 17 mill. kr. som følge af, at ældre rentemodtagere efter ulykkesforsikringsloven vil få adgang til at få deres invaliditetserstatning kapitaliseret, samt fordi staten yder refusion af dyrtidstillæg i rentesager fra før 1947. Udgiften modsvares af en årlig besparelse på ca. 2,7 mill. kr., som dog først opnås fuldt ud efter en 3 års periode.

Forslaget forventes at medføre en vis øget administration for sikringsstyrelsen. Der må påregnes en statslig merudgift til persona- leudvidelse på ca. 150.000 kr. årligt.